

FUNKCJA LEKTORA I ZNACZENIE POSŁUG LITURGICZNYCH

W odnowie liturgii Słowa Bożego po Soborze Watykańskim II nawiązano do starej tradycji chrześcijańskiej i przywrócono liturgiczną funkcję lektora. Mogą ją pełnić, tak jak w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, ludzie świeccy - mężczyźni i kobiety, młodzi chłopcy i dziewczęta. Im to przysługuje przywilej czytania wszystkich lekcji z Pisma świętego, z wyjątkiem Ewangelii, nie tylko w czasie Mszy świętej, ale również podczas innych celebracji liturgicznych. Ponadto lektor, gdy nie ma psalmisty, może odśpiewać lub odczytać psalm między czytaniem. Niezwykle ważnym

wymaganiem, jakie stawia się lektorowi, jest jego właściwy stosunek do Pisma świętego i troska o głębszą znajomość, rozumienie i umiłowanie Słowa Bożego. Lektor jest tym, który żyje Słowem Bożym, czyta je i nad nim rozmyśla, z niego czerpie tematy do refleksji i modlitwy. Wspólnota wiernych uczestniczących w liturgii składa się z wielu członków, zorganizowanych i zjednoczonych pod przewodnictwem kapłana.

Dlatego w zgromadzeniu liturgicznym obowiązuje zasada podziału funkcji i zadań. Różne działania i posługi są wykonywane przez poszczególne osoby dla dobra wspólnego wszystkich członków. W odprawianiu liturgii każdy spełniający swą funkcję, czy to duchowny czy świecki, powinien czynić tylko to i wszystko to, co należy do niego z natury rzeczy i na mocy przepisów liturgicznych (KL 28). Poprzez swoją posługę w liturgii lektorzy oraz wszyscy inni zaangażowani czynnie w celebrację, powinni stawać się na co dzień prawdziwymi świadkami Chrystusa, któremu służą przy ołtarzu. Swoje czynności powinni wypełniać pobożnie, gorliwie, na chwałę Bożą i dla dobra wspólnoty parafialnej. Powinni także pomagać ludziom i nieść radość, zwalczać wady, rozwijać w sobie życie Boże, systematycznie poznawać liturgię i żyć nią na co dzień.

